

Plakát k opeře *Komedianti*, 1983

Commedia dell' arte, 1981

Něžná, 1989

Podzimní, 2002

Autoportrét, 1993

Dáma v modré I, 2010

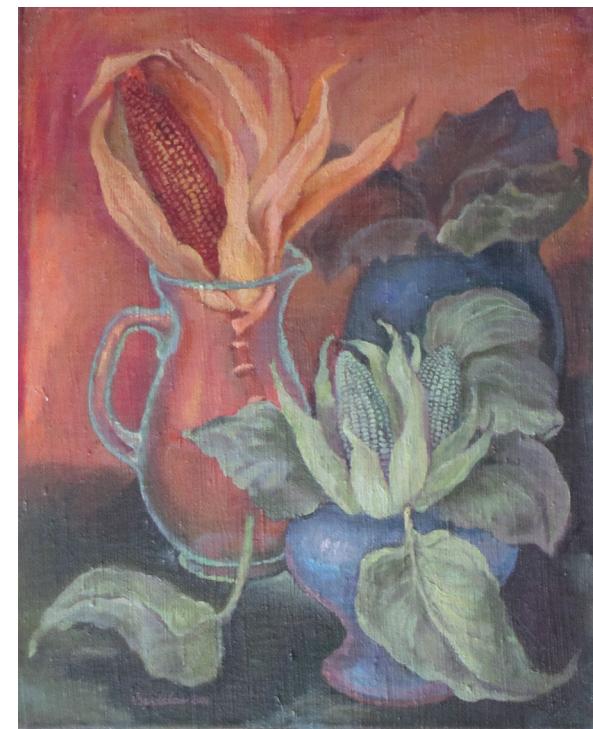
Dáma v modré II, 2010

klub kultury
uherské hradiste

TNOS
V TRENČÍNE

DRAHOSLAVA BURĎÁKOVÁ

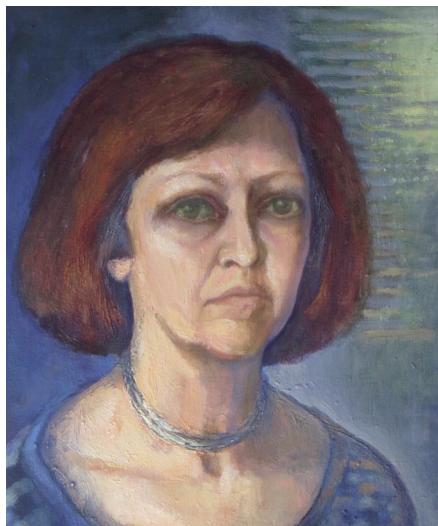
M A L B A
G R A F I K A
K R E S B A
K O L Á Z E

KATOV DOM TRENČÍN

2. - 30. septembra 2011

DRAHOSLAVA BURĎÁKOVÁ = M A L B A - G R A F I K A - K R E S B A - K O L Á Z E

Vydalo: Trenčianske osvetové stredisko v Trenčíne • Texty a grafická úprava: Miroslav Potyka • DTP: Robert Štěrba • Tlač: Agentúra Pardon - TN, s. r. o. • Náklad: 100 ks

DRAHOSLAVA BURDÁKOVÁ

Narodila se 12. 12. 1940, absolvovala kyjovské gymnázium v roce 1957 a pak Střední průmyslovou školu stavební v Gottwaldově. Výtvarně tvorbě se jako koníčku věnuje od roku 1959. Z počátku to byla především kresba, studie pak zpracovávala formou dřevořezu a linorytu. Na toto období v sedmdesátých letech navazuje studiem na LŠU v Uherském Hradišti u profesora Rudy Kubíčka, pod jehož vedením se seznamuje s novými možnostmi a technikami výtvarné tvorby. V roce 1974 se stává členkou Výtvarné skupiny při tehdejším Sdruženém závodním klubu v Uh. Hradišti, která soustředila výrazně amatérské výtvarné talenty regionu (Vašatová, Bystřický, Botek, Psotka, Pavlica, Kup, Abrhám, Damborský, Habáň, Nemrava, Kodrla, Šrahulek, Vlasatík, Škrásek a další). Skupinu neoficiálně vedl významný pedagog, teoretik a historik umění prof. Igor Zhoř z Brna, tehdy komunisty „zakázany“. Ten výrazně ovlivnil výtvarné myšlení a vidění členů skupiny, aniž by omezoval jejich osobnostní vklad. Pochopitelně měl pozitivní vliv i na Drahoslavu Burdákovou. Ta se v sedmdesátých a osmdesátých letech úspěšně zúčastňovala krajských a celostátních výstav a soutěží (Můj kraj, AMO, Bienále kresby a grafiky apod.), v nichž získala řadu ocenění. Doposud připravila čtyři autorské výstavy a každoročně se zúčastňuje společných výstav s autory Trenčínska Setkání - stretnutie.

Výstava představuje i starší období (koláže, kresby), i když v poslední době se autorka věnuje především malbě a grafice (především suchá jehla). Vedle portrétů jsou hlavním námetem přírodní motivy. S jistou dávkou lehké symboliky zachycuje mnohotvárnost přírody a její proměny v čase zrodu i zániku. Opojení krásou přírody (ve všech proměnách) zvýrazňuje její něžně ženský rukopis. Vyznění obrazů (i se symbolizující „podzimní“ tematikou) není deprezivní ani lacině sentimentální. Spiš trochu melancholické, což podtrhuje typická paleta barev - harmonický souzvuk zvláštně jemných, jakoby přidušených valérů modré, fialové, zelené, oranžové... Kresba je bohatá, rozvedená až do takřka barokizujících drapérií. Obrazy tím při reálnosti námětů (kytice, zátiší, portréty) získávají až snový charakter.

Miroslav Potyka

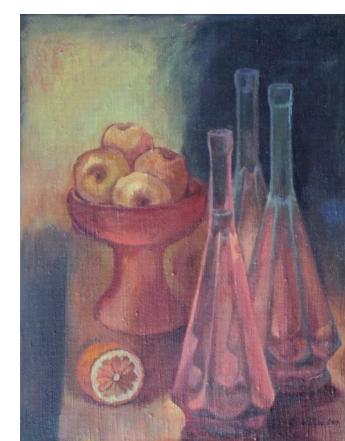
Červené štíty, 1977

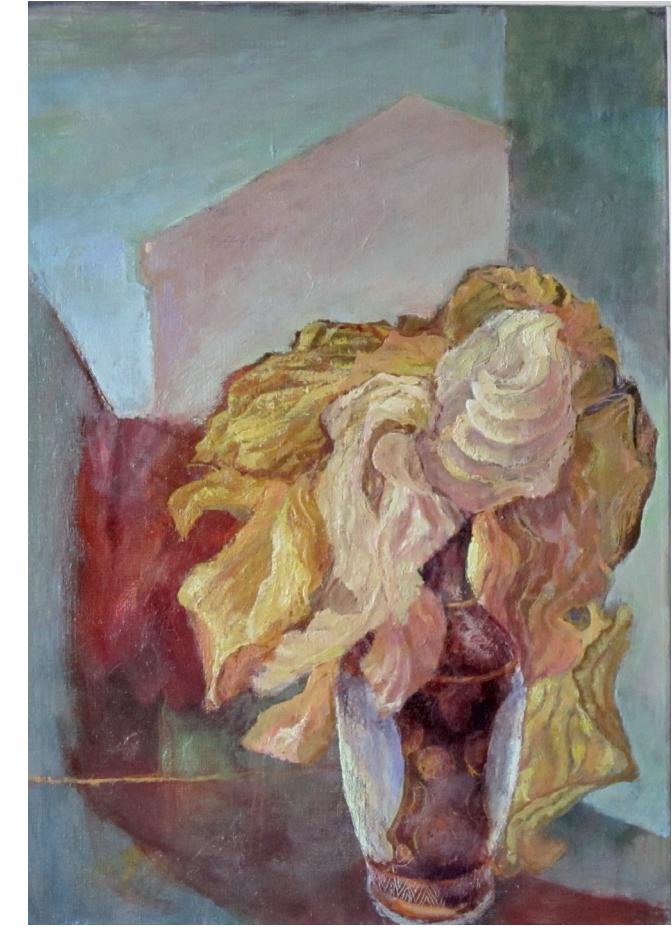
Kytice pro paní M., 2006

Kytice, 2008

Podzimní zátiší, 2004

Pozdní odpoledne, 2010